

tilgodese et pensionsformål, bør udbetalingen finde sted i forbindelse med de pensionsituationer o. lign., hvor de pågældende helt – eller dog i det væsentlige – forlader arbejdsmarkedet. Af administrative grunde bør udbetalingen dog være knyttet til sådanne let konstaterbare begivenheder, der (typisk) er udtryk for, at de pågældende dermed endeligt udtræder af arbejdsmarkedet, således at en konkret bedømmelse herom i de enkelte tilfælde undgås.

Selv om fondens administration ofte selv ville være i stand til at tilvejebringe oplysning om, hvorvidt en sådan pensionsbegivenhed er indtrådt, foreslås det, at udbetalingen skal ske efter begæring. Dermed bevares den enkelte berettigede valgmulighed med hensyn til, om han ønsker beløbet udbetalt straks ved pensionsbegivenhedens indtræden eller forst på et senere tidspunkt, jfr. dog bemærkningerne ad § 3 om udbetaling ved det fyldte 70. år.

ad 1). 67 år er den almindelige folkepensionsalder og ligeledes aldersbetingelsen for at opnå ATP. Det fyldte 67. år er således den alder, hvor de fleste af dem, der ikke på et tidligere tidspunkt har måttet eller ønsket at opgive deres arbejde på grund af svigtende helbred m. v., nu udtræder af arbejdsmarkedet. 67 år må derfor naturligt også være den almindelige aldersbetingelse for at begære udbetaling af dyrtidsbeløbet. Ligesom udbetaling af folkepension og ATP fra det 67. år ikke forudsætter pågældendes arbejdsophør, bør udbetalingen af dyrtidsbeløbet fra dette tidspunkt ej heller i det enkelte tilfælde være betinget af pågældendes udtræden af arbejdsmarkedet.

ad 2)–4) De i 2)–4) nævnte tilfælde af tilkendelse af de sociale pensioner – folke-, invalide- og enkepension – er udtryk for, at de pågældende normalt helt eller i det væsentlige er udtrådt af arbejdsmarkedet.

ad 2) De grupper af folkepensionister, der herefter kan begære udbetaling, er enlige kvinder i alderen 62–67 år og fortids-folkepensionister i alderen 55–67 år.

ad 3) Det foreslås, at tilkendelse af såvel højeste og mellemste som laveste invalidepension skal berettige til udbetaling af beløbet, idet det ikke skønnes rimeligt at afskære udbetaling ved tilkendelse af laveste invalidepension, der tilkendes ved nedsættelse af erhvervssevnen i intervallet 50–66 2/3 pct.'s invaliditet.

Da udbetaling af de forskellige former for dagpenge i princippet er midlertidige, bør disse ikke kunne udløse udbetaling.

ad 5) Overgang til de forskellige former for tjenestemandspension fra staten og kommunerne må naturligt i lighed med tilkendelse af de sociale pensioner give ret til udbetaling. Tilsvarende må gælde pensioner fra de statsgaranterede pensionsordninger eller fra koncessionerede selskaber.

Det bemærkes, at den almindelige laveste grænse for alderspension efter tjenstemandslovgivningen er 60 år, men at der dog for enkelte grupper gælder en lavere alder.

ad 6) For store lønmodtagergrupper – navnlig blandt funktionærerne – er der i de senere år tilvejebragt private pensionsordninger i ansættelsesforhold. Overgang til alders- eller invalidepension efter sådanne ordninger, som typisk vil være omfattet af pensionsbeskatningsloven, vil det ligeledes være rimeligt at anse for en begivenhed, der kan udløse udbetaling af dyrtidsbeløbene. 60-års alderen er også for disse forsikringer den normale laveste alder for alderspension.

ad 7) Medlemmer af de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, der vælger at overgå til den fra 1. januar 1979 indførte efterløn, udtræder dermed – stort set – også af arbejdsmarkedet, idet det er en betingelse for at bevare ret til efterløn, at medlemmet i efterlønsperioden ikke har haft erhvervsarbejde af større omfang end sammenlagt 200 timer i de sidste 12 måneder. Overgang til efterløn bør derfor også naturligt berettige til udbetaling.

ad 8) Erstatning for tabt erhvervssevne som følge af en arbejdsskade ydes efter arbejdsskadeforsikringslovens § 27, såfremt erhvervsnetabet er 15 pct. eller derover. Mindre arbejdsskader vil dog som regel ikke medføre pågældendes udtræden af arbejdsmarkedet. Selv om de alvorligere arbejdsskader og dermed følgende højere erstatninger normalt tillige vil berettige de tilskadekomne til invalidepension, har bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension indstillet, at arbejdsskadeerstatninger for tab af erhvervssevne på 50 pct. og derover dog også selvstændigt skal kunne begrunde udbetaling af dyrtidsbeløbet.

ad 9) Selv om flytning til udlandet for at tage varig bopæl dér ikke er et ganske klart kriterium, og der ikke kan bortses fra »misbrug« i de enkelte tilfælde, findes det dog rimeligt at medtage denne